

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๔/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒๗/๒๕๖๓

วันที่ ๑๓ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { นางสาวรติ วิศาลสุเมธา ผู้ร้อง
กรมสรรพากร ที่ ๑
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ที่ ๒
คณะรัฐมนตรี ที่ ๓ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นางสาวรติ วิศาลสุเมธา (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นางสาวรติ วิศาลสุเมธา (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าตนเป็นประธานกรรมการบริหาร บริษัทรักความสุข จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทจัดทำ บัตรรักความสุขสำหรับใช้จ่ายภาษีและรับคืนเงินภาษีเพื่อเป็นการส่งเสริมและกระตุ้นเศรษฐกิจตามโครงการ รักษกรมสรรพากร ผู้ร้องยื่นหนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๒ ต่ออธิบดีกรมสรรพากร เสนอโครงการ ขอให้ออกนโยบายหรือมาตรการเพิ่มค่าลดหย่อนภาษีจากเบี้ยประกันชีวิตและค่าใช้จ่ายจากวิชาชีพ แต่ไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา ผู้ร้องจึงยื่นหนังสือต่ออธิบดีกรมสรรพากรอีกหลายครั้ง และเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ ผู้ร้องไปติดตามเรื่องกับกรมสรรพากร (ผู้ถูกร้องที่ ๑) แต่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกร้อง ที่ ๑ แจ้งผู้ร้องว่ามีคำสั่งรับเรื่องและไม่อนุญาตให้ผู้ร้องขึ้นไปอาคารที่ทำการของผู้ถูกร้องที่ ๑

- ๒ -

ผู้ร้องมีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนขอทราบความชัดเจนเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติของผู้ถูกร้องที่ ๑ ในการพิจารณาข้อเสนอโครงการดังกล่าว และร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในกรณีที่ผู้ร้องไม่ได้รับอนุญาตให้แลกเปลี่ยนเพื่อเข้าติดต่อกับข้าราชการที่ทำการของผู้ถูกร้องที่ ๑ รวมทั้งร้องเรียนต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ซึ่งต่อมาสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแจ้งผลการพิจารณาว่าส่งเรื่องให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ดำเนินการแล้ว ส่วนเรื่องร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. อยู่ระหว่างดำเนินการ นอกจากนี้ ผู้ร้องยื่นหนังสือต่อประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ขอให้ออกกฎหมายหรือดำเนินนโยบายตามที่ผู้ร้องเสนอ ซึ่งผู้ร้องได้รับคำชี้แจงจากหน่วยงานต่าง ๆ ข้างต้นสรุปว่าเรื่องเพดานสิทธิลดหย่อนภาษีเป็นเรื่องนโยบายที่อยู่ในอำนาจของรัฐบาล และเมื่อผู้ร้องเสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรี (ผู้ถูกร้องที่ ๒) กระทรวงการคลัง และอธิบดีกรมสรรพากร ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงแล้ว ให้ผู้ร้องรอฟังผลการพิจารณาของหน่วยงานดังกล่าว

ต่อมาผู้ร้องฟ้องผู้ถูกร้องที่ ๑ ต่อศาลปกครองสุพรรณบุรี เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๕/๒๕๖๓ ซึ่งศาลปกครองสุพรรณบุรีมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา เนื่องจากการฟ้องคดีมีลักษณะเป็นการขอให้ดำเนินการเพื่อกำหนดมาตรการลดอัตราภาษี ซึ่งการลดอัตราภาษีกรต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา อันเป็นการดำเนินการในเชิงนโยบายของฝ่ายบริหารหรือของรัฐบาล มิใช่การใช้อำนาจทางปกครองหรือการกระทำในทางปกครองของหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงมิใช่คดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินขอให้แสวงหาข้อเท็จจริงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สังกัดผู้ถูกร้องที่ ๑ กรณีละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการจ่ายภาษีของบริษัทของผู้ร้อง และผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการวินิจฉัยว่าผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในประเด็นเดียวกันและอยู่ระหว่างการดำเนินการ จึงเป็นกรณีที่ต้องกระอัสระอึนรับไว้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจแล้ว ซึ่งต้องห้ามมิให้ผู้ตรวจการแผ่นดินรับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ผู้ถูกร้องที่ ๒ และคณะรัฐมนตรี (ผู้ถูกร้องที่ ๓) ที่ไม่กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล โดยพิจารณาเพิ่มค่าลดหย่อนจากเงินประกันชีวิตและเงินประกันวินาศภัย โดยใช้บัตรรักษาความสุขของบริษัทผู้ร้องเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ร้อง

- ๓ -

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐและต้องมีใช่เป็นกรณี หนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือ เรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบเป็นกรณีที่ผู้ร้อง กล่าวอ้างว่าการที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ผู้ถูกร้องที่ ๒ และผู้ถูกร้องที่ ๓ มีได้กำหนดนโยบายการปรับโครงสร้าง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและนิติบุคคลโดยพิจารณาเพิ่มค่าลดหย่อนภาษีจากเบี่ยประกันชีวิตและประกัน วิทยาศาสตร์โดยใช้บัตรรักษาความสุขของบริษัทผู้ร้องในการจ่ายภาษีและรับคืนเงินภาษีเป็นการละเมิดสิทธิ ของผู้ร้อง แต่การยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ

- ๔ -

พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ที่จะยื่นคำร้องได้ ต้องเป็นผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาว่าไม่รับเรื่องไว้พิจารณา อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องทั้งสามมีการกระทำใดที่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพทำให้ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ผู้ร้องจึงมิใช่บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพ โดยตรงจากการกระทำใดของผู้ถูกร้องทั้งสาม กรณีไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง นอกจากนี้ข้อเท็จจริงตามคำร้องยังปรากฏอีกด้วยว่าผู้ร้องได้ฟ้องผู้ถูกร้องที่ ๑ ในเรื่องนี้ต่อศาลปกครองสุพรรณบุรีและศาลปกครองสุพรรณบุรีมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๓ และตามคำร้องไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ร้องได้อุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองสุพรรณบุรีภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ศาลปกครองสุพรรณบุรีมีคำสั่งตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง จึงเป็นเรื่องที่อยู่ ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๓๔/๒๕๖๓)

[Handwritten signature]

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

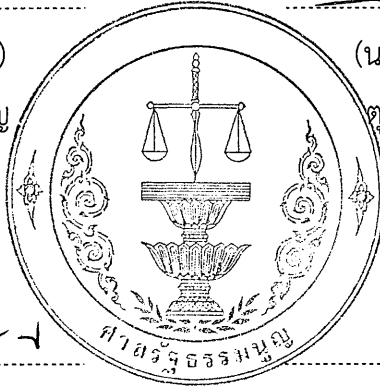
(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งที่ ๓๔/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒๗/๒๕๖๓

วันที่ ๒๙ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { นางสาวศิริ วิศาลสุเมธา ผู้ร้อง
กรรมสรรพากร ที่ ๑
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ที่ ๒
คณะรัฐมนตรี ที่ ๓ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นางสาวศิริ วิศาลสุเมธา (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ (ชั้นขอแก้ไขคำสั่ง)

คดีสืบเนื่องจากศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งที่ ๓๔/๒๕๖๓ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

ต่อมา ผู้ร้องยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๓ มีสาระสรุปความได้ว่าคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่วินิจฉัยในหน้าที่ ๔ บรรทัดที่ ๑๒ ถึงบรรทัดที่ ๑๕ ว่า “และตามคำร้องไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ร้องได้อุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองสุพรรณบุรีภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ศาลปกครองสุพรรณบุรีมีคำสั่งตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง จึงเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่น

- ๒ -

มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว” นั้น ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงเพราะผู้ร้องได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองสุพรรณบุรีต่อศาลปกครองสูงสุดตามคำร้องที่ คร.๗๙/๒๕๖๓ ก่อนแล้ว จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญแก้ไขให้ถูกต้อง

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อได้ความว่าตั้งแต่ก่อนวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้ต่อศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องยื่นอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองสุพรรณบุรีต่อศาลปกครองสูงสุดแล้ว ปรากฏตามสำเนาใบรับสำนักงานศาลปกครองสูงสุด คำร้องที่ คร.๗๙/๒๕๖๓ ทำให้คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๔/๒๕๖๓ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๓ หน้าที่ ๔ บรรทัดที่ ๑๒ ถึงบรรทัดที่ ๑๕ ที่ว่า “และตามคำร้องไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ร้องได้อุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองสุพรรณบุรีภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ศาลปกครองสุพรรณบุรีมีคำสั่งตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง” และที่ว่า “หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว” นั้นผิดพลาดเป็นกรณีคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญที่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย ศาลรัฐธรรมนูญย่อมมีอำนาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เพราะมิใช่เป็นการกลับหรือแก้ผลในคำสั่งเดิม อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๘ ให้แก้ไขคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๔/๒๕๖๓ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๓ หน้าที่ ๔ บรรทัดที่ ๑๒ ถึงบรรทัดที่ ๑๔ จากข้อความที่ว่า “และตามคำร้องไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ร้องได้อุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองสุพรรณบุรีภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ศาลปกครองสุพรรณบุรีมีคำสั่งตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง” เป็น “ต่อมาผู้ร้องได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองสุพรรณบุรีต่อศาลปกครองสูงสุด” และบรรทัดที่ ๑๕ ให้ตัดข้อความที่ว่า “หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว” นอกจากนี้ที่มีคำสั่งแก้ไขดังกล่าวคงเป็นไปตามข้อความเดิมทุกประการ

ทั้งนี้ห้ามมิให้คัดสำเนาคำสั่งเดิม เว้นแต่จะได้คัดสำเนาคำสั่งเพิ่มเติมนี้รวมไปด้วยตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๓ วรรคสาม

- ๓ -

(คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ)

แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งที่ ๓๔/๒๕๖๓)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

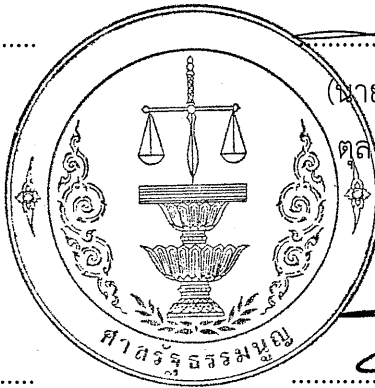
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุพห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ